

КЕРІВНИКИ КПРС ПІДПИСАЛИ НОВУ СТОКГОЛЬМЬСКУ ВІДОЗВУ

15 липня члени Політбюро ЦК КПРС, кандидати в члени Політбюро ЦК КПРС, секретарі ЦК КПРС поставили свої підписи під новою Стокгольмською відозвою, яка містить заклик до всіх урядів і парламентів, політичних партій і громадських організацій об'єднати зусилля в боротьбі за припинення гонки озброєнь, за роззброєння.

Відозву підписали товариші Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, Д. А. Кунаєв, К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, М. В. Підгорний, Г. В. Романов, М. А. Суслов, Д. Ф. Устинов, В. В. Щербицький, Г. А. Алієв, П. Н. Демічев, П. М. Машеров, Б. М. Пономарьов, Ш. Р. Рашидов, М. С. Соломенцев, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, К. Ф. Катусев, М. Р. Зимянін, К. У. Черненко.

Підписання керівниками КПРС Стокгольмської відозви — це новий прояв турботи про зміцнення миру і міжнародної безпеки, прагнення партії і народу до дальших кроків на шляху реальної розрядки напруженості, надання їй стабільного, необоротного характеру.

(ТАРС).

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

- Косовиця ранніх зернових набирає темпу
- Молоді жнивварі Кіровоградщини включилися в боротьбу за право виборювати приз обкому ЛКСМ України і газети «Молодий комуніст» «Золотий голос»

Петро ПІЩАНСЬКИЙ — колгосп імені Леніна Голованівського району — намолодив 645 центнерів зерна.

Микола БОЙКО — колгосп імені Калініна Бобринецького району — 639.

Віктор СЕНДЗЮК — колгосп імені Кірова Бобринецького району — 603.

Микола ШАХОВСЬКИЙ — колгосп імені 40-річчя Жовтня Бобринецького району — 495.

Василь КРАСОТА — колгосп імені Леніна Вільшанського району — 462.

Юрій ПІДЛУБНИЙ — колгосп імені Кірова Добровеличківського району — 449.

Микола ЛЕБЕДКО — колгосп імені Свердлова Компаніївського району — 447.

Олександр СТЕШЕНКО — колгосп імені Фрунзе Компаніївського району — 420.

Анатолій ОПРЯ — колгосп імені 40-річчя Жовтня Вільшанського району — 363.

Микола БИЧЕНКО — колгосп імені Фрунзе Компаніївського району — 260.

ПІСНЯ В ПОЛІ

На засіданні комітету комсомолу колгоспу «Україна» було вирішено проводити суботники по заготівлі кормів. За словом — діло. Більш як по півтори тонни різнотрав'я вже є на рахунок кожного комсомольця. Ударно пройшов суботник і по заготівлі сіна.

Перед початком роботи в нічній зміні комсомолець Андрій Тарасенко висунув пропозицію організувати змагання на кращого скиртоправа. Одностайно вирішили: члени штабу «Комсомольського прожектора» Ніна Потапова та Андрій Тарасенко по закінченні роботи мають підбити підсумки. До восьмої години ранку працювали.

Переможцями стали комсомольці Катерина Криворучко, Валентина Патратій і Микола Волоковий.

В. ЯЦЕНКО,

працівник онуфріївської районної газети «Соціалістичне село».

З ЧАСОМ НА «ТИ»

СТРІМКИЙ розгін — з перших місяців року. Щоб стати володарем призу, потрібно й фінішувати не менш стрімко. Так говорила комсомолка з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Олена Кикаленко (Юхименко), коли стали відомі підсумки змагання молодих майстрів машинного доїння області за перший квартал. Тоді Олена була третьою, відставала лише від Ольги Козаченко та Валентини Парохонько, а нині значно випередила їх.

Олена Кикаленко протягом першого півріччя одержала 3085-кілограмовий надій від корови.

Такого високого результату — по 1866 кілограмів молока від кожної корови в другому кварталі — за попередні роки ще не добивався ніхто з молодих майстрів машинного доїння Кіровоградщини. Олена стала володаркою призу газети «Молодий комуніст» за підсумками роботи в першому півріччі. Вона встановила ще один рекорд — за півроку пододала тринадцятий рубіж.

О. КИКАЛЕНКО:
— Я, звичайно, задоволена таким результатом. Травень —

жовтень — період найвищої продуктивності тварин. Саме в ці місяці, використовуючи дешеві корми, тваринники виробляють значну кількість молока. Головне — помітно знижується собівартість центнера продукції. У травні і червні й ми досягли високих результатів, а ось у квітні було важко. Та мої подруги взяли добрий розгін. Разом з досвідченими майстрами ведіти добилися і я. Високих показників у роботі хочу побажати тим, хто запланував подолати чотиритисячний рубіж, щоб усі вони випереджали час, були з ним на «ти».

Про доярку Несватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району Ольгу Козаченку, яка вже не вперше перемагає у змаганнях серед молодих майстрів машинного доїння, читачі чули не раз, а ось про комсомолку Таїсію Ковтун з колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району чули лише вдале. О. Козаченко на доїла від кожної корови по 2651 кілограму молока і займає друге місце. А третє — у Таїсії Ковтун, яка на доїла від

кожної корови по 2512 кілограмів молока.

Комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району вигідно відзначається серед інших. У боротьбу за приз включилася не тільки член цього колективу Таїсія Ковтун (у першому кварталі вона була на дев'ятому місці), а і її подруги Зоя Плахотнюк та Любова Конопацька. З. Плахотнюк на доїла від кожної корови по 2747, Л. Конопацька — по 2302 кілограми молока. У змаганнях серед молодих доярок вони — на четвертому й шостому місцях.

Трохи знизила темпи Валентина Парохонько з колгоспу імені Ульянова Голованівського району. У неї — п'яте місце, а надій молока від корови — 2373 кілограми. Порівняно з лідерами знизили темпи і Світлана Григор з колгоспу імені Леніна Долинського району та Валентина Славотинська з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району. У цих майстрів — відповідно сьоме й дев'яте місця. А на восьмому й десятому — доярки з Несватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Євдокія Рогацька і Марія Чабан.

Понад 2 тисячі кілограмів молока від корови на доїла також Г. Поклад з колгоспу імені Леніна Долинського району, В. Олфіренко та В. Міщенко з колгоспу імені Ху з'їду з колгоспу імені Ху з'їду Кіровоградського району, В. Футекул з колгоспу «Правда» Добровеличківського району, Н. П'ячук з колгоспу «Росія» Голованівського району.

М. КІРОВОГРАД.

БУДІВНИЦТВО В МІКРОРАЙОНІ ПО ВУЛИЦІ ВОЛКОВА.

Фото В. КОВАКА.

У Центральному Комітеті Компартії України ХЛІБОРОБСЬКІЙ ЗМІНІ — ПОВЯЖДЕННУ УВАГУ

Центральний Комітет Компартії України прийняв постанову і затвердив організаційно-політичні заходи в зв'язку з привітанням Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва учасникам зльоту випускників середніх шкіл Костромської області, які виявили бажання працювати в сільськогосподарському виробництві.

Рекомендовано організувати широке обговорення привітання Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва серед загальноосвітніх шкіл Праці, передово-Соціалістичного виків вир-господарства, до-сільсько-кожного юнака і нести дівчини велич завдань, кожних XXV з'їздом КПРС висвітлити сільського господарства.

ЦК ЛКСМ України, Міністерству освіти УРСР, обласним відділам народної освіти, об-комам, міськкомам, райкомам комсомолу, республіканським газетам, телебаченню і радіо рекомендовано активно популяризувати серед учнівської молоді республіки значення починання випускників Костромської області, а також ініціативу учнів Гельмязівської середньої школи Золотоніського району Черкаської області і Мартівської середньої школи Чугувського району Харківської області по поданню посильної допомоги кол-

госпам і радгоспам у високоякісному збиранні врожаю та своєчасній заготівлі кормів для громадського тваринництва.

Передбачено здійснити систему заходів по залученню випускників середніх шкіл на роботу в сільськогосподарське виробництво, поліпшенню їх інформування про необхідних народному господарству спеціалістів масових професій, забезпеченню трудовлаштування молоді, яка дістала початкову професійну підготовку. Запропоновано також провести рейди-перевірки по закріпленню юнаків і дівчат на виробництві.

Особливу увагу приділено створенню хліборобської зміни належних умов для праці і побуту, професійного вдосконалення. Підкреслено необхідність розвитку наставництва, направлення молодих трудівників у комсомольсько-молодіжні колективи, рекомендовано проводити урокищесвячення молоді в колгоспне селянство.

ЦК Компартії України зобов'язав обкоми, Київський міськом партії, Укрпрофраду, ЦК ЛКСМ України, обласні, Київську і Севастопольську міські Ради депутатів трудящих, Міністерство освіти, сільського господарства, радгоспів та інші міністерства і відомства республіки організувати виконання зазначених заходів.

Життєвий шлях молодого токаря Олександрівського рудоремонтного заводу Олександра Скубіна ще тільки починається. Із комсомольцем уже встиг добре зарекомендувати себе. Він — ударник комуністичної праці. Нещодавно юнак відзначився в заводському конкурсі молодих верстатників — виготовив зубчасту муфту за двадцять дев'ять хвилин при нормі тридцять три.
На фото: Олександр СКУБІН за роботою.
Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

КАМЕНЯРІ? НІ, МАШИНІСТИ!

Майже на межі Новоукраїнського і Малозисківського районів, де тече скута гранітними берегами, невелика степова річка Чорний Ташлик, — територія Капустинського кар'єру. Тут працюють каменярі, люди незвичайної професії. Вони відколюють від скель багатотонні гранітні брили, котрі стають потім пам'ятниками, обелісками, фундаментами будинків, облицювальними плитками, меморіальними дошками або ж просто будівельним матеріалом — щебенем, цементам.

Капустинський граніт відомий усьому світові. Червоноукраїнський колір, гарний природний малюнок завоювали йому славу на міжнародному ринку. Нерідко робітники кар'єру виконують спеціальні замовлення для зарубіжних країн. Нещодавно, наприклад, велику партію кам'яних монолітів відправили до ФРН, Італії.

Читачам, певно, буде цікаво відомитися, що при спорудженні монумента Невідомому солдатові, бюста Яковлєва, пам'ятників Фадєєву, Янгелю в столиці нашої Батьківщини використано граніт, видобутий у Новоукраїнському районі. Мавзолей Хо Ши Міна, будинок посольства СРСР у Соціалістичній Республіці В'єтнам теж зберігають тепло рук капустинських каменярів. У Кіровоградській області, в багатьох містах і селах України — гранітні пам'ятники, обеліски, меморіальні дошки з цього ж таки червоноукраїнського каменю. Як же його видобувають?

У більшості читачів процес добування граніту асоціюється, мабуть, з вибухом. Але це не зовсім так.

Молоді наукові співробітники однієї з кафедр Харківського авіаційного інституту вже давно трудяться над тим, щоб полегшити працю каменотесів. 1970 року вони дали путівку в життя ручному терморізакові. Він зручний у роботі, допомагає підвищити якість видобутого каменю. Якщо раніше практично неможливо було запланувати більш-менш точні форми моноліту, то нині, із застосуванням різаків, проблему точних форм розв'язано. Тепер у скелі роблять два паралельних надрізи, їх кінці з'єднують рядом висвердлених на таку ж глибину каналів, куди закладають порох. Вибух невеликої сили — і гранітна глыба потрібного розміру відколюється від скелі. Так працювала бригада коліїв з 1970 року, так працює в основному й сьогодні. Та ось минулого року співробітники ХАІ Валентин Рублевський і Віктор Жданов привезли до кар'єру нову машину — тресту-пінчастий терморізаков. Діє він за тим же принципом, що й ручний, але продуктивність його у вісім разів вища. Зовсім небагато часу потрібно тепер, щоб викроїти з моноліту блок розміром, скажімо, 6х6х4 метри. Практично габарити гранітних глыб необмежені, був би лише транспорт, якому під силу їх перевозити.

Працює на машинному терморізаку молодий робітник Володимир Фока. Він разом з інженерами складає його, детально знайомився з принципом роботи.

Тринадцять членів бригади І. М. Миценка і серед них комсомольці Михайло Миценко, Вячеслав Пешехонов одними з перших на Україні випробували на своїй ділянці нову машину. Роботи по її вдосконаленню лише почалися, ще далеко до серійного випуску, а звістка про тресту-пінчастий терморізаков ширилась від одного кар'єру до іншого. Навіть одна з іноземних фірм висловила бажання придбати ліцензію на нову машину.

Творча співдружність конструкторів авіаційного інституту і робітників кар'єру робить новинку каменевидобувної промисловості все продуктивнішою і зручнішою в користуванні.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Новини зарубіжної науки і техніки

Шестиколісний трактор

Фінська фірма «Валмет» створила шестиколісний трактор потужністю 150 кінських сил. Перевага нової машини полягає в тому, що завдяки трьом парі коліс вона робить на ґрунт менший тиск, ніж звичайний трактор з чотирма колесами (0,35 кілограма на квадратний сантиметр). Це сприяє збереженню структури ґрунту і полегшує роботу на дуже

зволожених ділянках. При використанні на заболочених ґрунтах трактор обробляє територію в 15 кілометрів на годину.

Відкриття індійських вчених

Індійські вчені виявили, що часникова олія значно зменшує затвердіння атеросклеротичних судин, яке викликає атеросклероз. Це

поширив встановили, проводячи експерименти з кроликами.

Новий сорт пшениці

На дослідній станції в Бучаках (Чехословаччина) внаслідок скрещування радянських сортів пшениці «Аврора» і «Миронівська-808», виведено новий сорт «БУ-10». За врожайністю він перевершує всі відомі сорти пшениці.

Засіб очищення повітря

Японська фірма «Мансіта електрик індастріал компані лімітед» розробила хімічний реагент, який видалить з повітря окисли азоту і сірки. Це — пористі кульки, зв'язані цементом, які містять хлорид натрію і лузі. Новий реагент у десертний раз ефективніший від активованого деревного вугілля, яке значно застосовується для очищення повітря.

Завдяки бітумній емульсії

Цікавий і плодотворний досвід провели агрохіміки НДР — в саду між молодими яблунями на поверхню ґрунту напосували бітумну емульсію, яка створює плівку завогущення одиниць міліметрів. Така плівка сприяє нагріванню ґрунту і зменшенню випаровування вологи. Завдяки бітумній емульсії молоді яблуні не тільки почали значно швидше рости, а й краще плодоносити.

УСПІХИ трудящих Країни Рад у будівництві нового життя нерозривно пов'язані з ім'ям Володимира Ілліча Леніна. Втілюючи його ідеї і настанови в життя, ленінська партія привела наш народ до все-світньо-історичних перемог у будівництві комунізму. Для кожної радянської людини воно — зразок беззавітної відданості ідеям, справі свого вождя і вчителів. Це яскраво й переконливо продемонстрував XXV з'їзд КПРС, який ще вище підняв прапор ленінізму над планетою. Керуючись ленінським учінням, партійний форум визначив чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, основні напрямки розвитку народного господарства Союзу РСР, накреслив величезну програму будівництва комунізму. Прагнення трудящих втілювати рішення з'їзду в життя вимагає дальшої підвищення їхньої свідомості та організованості, самовідданості на всіх ділянках комуністичного будівництва. Як до невичерпного джерела натхнення і всенеперемагаючої сили, звертається кожний із нас до вивчення ленінської спадщини, свято шануючи і примножуючи революційні традиції тих, хто здійснив велику Жовтневу соціалістичну революцію, встановив владу Рад, переміг ворогів, злиднів і нестачу, побудував розвинуте соціалістичне суспільство.

Про це свідчать, зокрема, численні документи і матеріали, що старанно зберігаються й уважно вивчаються в партійному архіві Кіровоградського обкому Компартії України та обласному державному архіві. Вони допомагають усвідомити славетне минуле, знаходять в ньому приклади вірності ідеям і справі В. І. Леніна, його партії.

Ленінське вчення про провідну роль робітничого класу, про союз з трудящим селянством у будівництві соціалізму надихало і закликало робітників поїти ідею виконати свій історично-патрістичний обов'язок, робітники Єлисаветградського заводу В. І. Леніна в тому, що вони під керівництвом Комуністичної партії, як справжньої виховної волі і прагнення трудящих, зуміли втілювати в життя всі ідеали, накреслені великим розумом, який працює невпинно на користь трудящих». У телеграмі В. І. Леніну робітники заводу «Червона зірка» і селяни Єлисаветградського повіту підкреслили, що «союз робітників і селян спався міцним цементом, який послужить твердим фундаментом для будівництва комуністичного суспільства».

Трудове селянство повіту використовувало кожну можливість для виведення безмежної вдячності партії за проведення ленінської аграрної політики. В цьому переконають численні документи і матеріали архівів. Серед них — телеграма В. І. Леніну двадцяти трьох комуністів і двох тисяч безпартійних селян Великої Виски з побажаннями успіху в остаточній перемозі соціалізму. Трудове селянство вітало ленінську програму, в якій передбачалося позбавлення їх від злиднів і куркульської кабали шляхом кооперування дрібногосподарських і розпорощених господарств, створення великого високопродуктивного соціалістичного сільськогосподарського виробництва. На думку селян Красносілляської волості Олександрівського повіту, ця програма «є єдиною програмою, яка веде нас, трудовий народ, на захист його інтересів і змищення дорозгоїсної свободи...».

В. І. Ленін надихав трудящих і спрямовував їхні зусилля на побудову соціалізму. Вітаючи В. І. Леніна, трудящі Єлисаветградського повіту до 4-ї річниці Великого Жовтня ліквідували банди́тизм і відбудували народне господарство. Вони

схвалили ленінське рішення про перехід до нової економічної політики, яка, на думку Аджамського волостного з'їзду Рад і комуністів, «цілком відповідає інтересам держави і народних мас». Трудящі Новогеоргіївської волості обійшли В. І. Леніну «завжди на захист пролетарського уряду йти невідомо на боротьбу як з державною розробою, так і на всіх тих, хто посягне підняти меч на нашу робітничо-селянську Радянську владу». Трудящі Єлисаветградський повітовий з'їзд комуністів доповідав В. І. Леніну: «Ми твердо стоїмо на варті революції і вперто просуваємося вперед на фронті праці».

КОЖНИЙ виробничий колектив прагнув власною працею справити вирішальний вплив на підвищення авторитету Країни Рад і прискорення світового революційного руху. З нагоди 5-ї річниці Великого Жовтня робітники Малозисківського цукрозаводу записали в телеграмі В. І. Леніну, що відкриттям виробництва вони вносять «свою частку праці у твою

ДЖЕРЕЛО НАТХНЕННЯ, СИЛИ І ПЕРЕМОГ

велику справу». Під час обговорення її пропозиції В. І. Леніна Союзом створення районної Рада робітничих, селянських, Устимів-армійських депутатів проголосила: «В Союз червоно-армійських Соціалістичних Республік хай живе У. Радян-Соціалістична Радянська Республіка».

Тяжким болем віддався звістка про смерть В. І. Леніна серця мільйонів. Разом з усіма народами країни труд в Єлисаветградщині на багатолюдних траурних мітингах, зборі засіданнях клялися твердо йти по ленінському шляху, неухильно виконувати заповіді вождя під керівництвом створеної ним партії. Численні документи і матеріали архівів красномовно свідчать про глибоке розуміння трудящими все-світньо-історичного значення ленінізму, про їхню непохитну волю і незламне прагнення жити, працювати і жити за ленінськими заповідями. Працівники заводу Єлисаветградського заводу пошули про смерть В. І. Леніна, висловили повеність у тому, що його великі заповіді «є підказкою і матеріалом для будівництва комунізму в життя не тільки трудящим Радянського Союзу, але й усьому світі». «Одержавши сумну звістку про кончину дорогого Володимира Ілліча Леніна, вождя СРСР і світового пролетаріату, глибоко сумуючи з приводу його смерті, ми закликаємо, — писали робітники заводу «Червона зірка», — що, незважаючи на тяжку втрату, будемо працювати для відродження нашої промисловості і зміцнення СРСР і виконаємо всі заповіді Ілліча».

У цю тяжку хвилину трудящі клялися наполегливо й послідовно зміцнювати під керівництвом партії братерську співдружність радянських націй і народностей.

СЕРЕД робітників почався масовий рух за вступ до ленінської партії. Врховуючи розмах цього руху, Пленум ЦК РКП(б), який відбувся 29—31 січня 1924 року, визнав, що смерть вождя сколихнула, пробудила сотні тисяч робітників. Пленум оголосив Ленінський призов у партію робітників від верстатів. Цей призов знайшов лалкий відгук серед трудящих Єлисаветградщини. Заяви надходили від робітників як індивідуальні, так і колективні: від груп, цехів, майстерень, заводів. До Єлисаветградської міської парторганізації заяви з проханням прийняти в лави партії з 24 січня по 6 лютого подали 186 робітників. Керівники парторганізації Гайворона сповіщали про те, що тільки за три місяці після смерті Ілліча надійшло близько 200 заяв. Під час Ленінського призову Єлисаветградська парторганізація зросла на 640 чоловік. Активно й організовано проходили Ленінський призов у Знам'яниці, Бобрині, Малий Висці, Новомиргороді, Комнатівці.

Значна частина архівних документів і матеріалів розповідає про проведення організації роботи по увічненню пам'яті В. І. Леніна. Серед них — протоколи засідання спеціальної окружної комісії, створеної окружним виконкомом, яка оголосила в березні 1924 року конкурс на створення пам'ятника В. І. Леніну, про встановлення і відкриття пам'ятника за проектом ленінградського скульптора Г. М. Манізера к дню 8-ї річниці Великого Жовтня на площі Революції (воно ж площа Свободи, а нині парк імені В. І. Леніна). На багатотисячному урочистому мітингу з нагоди встановлення пам'ятника В. І. Леніну представники робітників і селян Єлисаветградщини вірили, заповіта Ілліча.

ТРУДЯЦІ Єлисаветградщини схвалили рішення про створення музею революції. Окружний виконком звернувся до громадськості із закликом про збір експонатів до нього. Для увічнення пам'яті про В. І. Леніна його ім'я присвоювали школам, дитячим будинкам, лікарням, кращим підприємствам, культурно-освітнім закладам. У містах і селах області нині височить 58 пам'ятників В. І. Леніну, його ім'я носять один район, 16 сіл і селищ, 60 колгоспів, 57 вулиць, площ і проспектів, 13 навчальних і культурних закладів, 13 районних та багатотиражних газет, функціонує 47 ленінських музеїв і 527 кімнат.

В архівах багато документів і матеріалів свідчать про те, як шанують і бережуть трудящі Кіровоградщини пам'ять про В. І. Леніна, втілюють у життя його вчення. Наш край, про який писав В. І. Ленін як про глуху і відстаю країну царської Росії, перетворився з його накресленнями у високорозвинуту індустріально-аграрну область Української РСР. За великі успіхи виробництва зерна, цукрових буряків, м'яса, молишки інших сільськогосподарських продуктів, за успіхи виконання соціалістичних зобов'язань наші обидві Кірові року нагороджено орденом Леніна. Трудящі здобували сповнення рішучості примножити з'їзду КПР в праці, успішно виконати рішення XXV мітингу.

завідуючий Кіровоградського інституту-драго історії КПРС Кіровоградського обласного сільськогосподарського машинобудування.

Л. ГЛАЗОВ,

МЕНИ ЩИРО ВСМІХАЮТЬСЯ ЛЮДИ...

Народилась Оксана Степаненко у селі Злиниці. По закінченні десятиріччя працювала на Іалківському суднобудівному заводі. Мріяла про вступ до вузу. Але...

«В двадцять років я тяжко захворіла. Вже дев'ять років точиться запекла боротьба лікарів за моє життя, — пише Оксана у листі до редакції, — поезія стала для мене своєрідною зброєю проти шкідливої недуги».

Чесні і мужні слова нашої сучасниці. Вірші Оксани пролітають сонцем світлого піроу у майбутнє і якоюсь тремтливою любов'ю до отчої землі, до людини граці — хлібороба, лікаря, вчителя. Це — оптимізм високого польоту.

І хочеться, щоб поетичні крила поетеси міцнішали з кожним днем у її такому неслухняному, але патетичному дитинстві.

Земле рідна! Яка ти розкішна:
Зеленіють веселі поля,
І всієї під небом пишнота,
Стиглий колос додолу схилив.
Дуже хороше життя й творчості
На оновленій, отчій землі.
Зустрічайся сонце, радість,
Що панують над селом журавлі.

ТИХО ПАДАЄ ЦВІТ

Тихо падає цвіт, наче роси,
На дівочі омріяні коси.
І здається, в пелюстках тих
Єсть краплини надії золотих.
Тихо падає цвіт, мов сніжинки,
На куці молодоті очини.
І здається, пелюстки білі,
То дівочі літа прудкорні.
Тихо падає цвіт яблунини
На пробуджену землю траєві.
Той білий цвіт, немов моє життя,
Вдихається у світле майбуття.

РОЗДУМ

Чому світ такий гарний, казковий?
Чому хочеться ніжно співати?
Чому, що в цей вечір чудовий
Мені хочеться кайтку зірвати?
Чому в душі безладно панує
Чому серце шепоче від страждання?
Чому, що на світі існує
Неповторне і ніжне кохання?
Чому ніжність із сердечка янгола
Чому радість неповторно кружить?
Чому, що в тяжкій ці хвилини
Мені щиро всміхаються люди?

О. СТЕПАНЕНКО.

Село Злинка,
Мачовицький район.

БІЛЯ кіоска малюк легенько смієся маму за руку, благально зазирає в очі: — Купи мені книжечку. Он ти гарну, малювану... Віршички? Згоден. Буває вчитися. А вони цікаві? Сам дізнаєшся?..

І вже на якійсь хвилі часу щасливе хлоп'я, затиснувшись під ручкою жадає книжечку, дрібноту поруч мамі і продовжує:

— Ти мені допоможеш прочитати про жовтенькі колозочки, га? А чого там у дівчинки кіска схожа на сонечко?.. Правда ж, той хлопчик не зробить метелика нічого поганого? Я відпустив би його на волю. Бо він гарний... Шкідливий? Ти казала так і на мене, та мене ж не ловлять у сачок. Я малий! А метелик ще менший... Мені Ірка вчора про жука читала. Він сильний... А ще є раваник: Ірка не вміє, каже на нього лавик... Я не дражнюся з неї, і Сергійчик сказав, щоб не смівся. Бо Ірка хороша, читає нам і розказує казочки... Я навчуся теж... Оцю книжечку всю геречитую сам. Не віриш? А я тобі порозказую, про що там писано...

Малий згадає ще й про каченятко на слері, про білочку і три грибочки в лісі. Мама потай навіть здивується: і як Славко встиг так багато запам'ятати?

Малеча — допитливий народ. Дошкільнята щодня приходять додому з безліччю запитань. Адже їхній вік — то чарівна пора пізнання навколишнього оточення, пора незвичайних зустрічей із дивовидами і перших знайомств. Малюки захоплено розкривають очі на речі, які нам здаються буденними, у захваті від сміху і дошки, для них сонечко — жива істота.

Дитина — вдячний слухач і глядач. Тепліша душа вклинює раком з повітрям усе добре і зло. Гай-гай... Зізнайтесь: як хочеться

«Є в радянській літературі досить рідкісний тип письменника, що сполучає в собі хист мистецький і пристрасть природознавця: такими були Арсеньєв, дослідник далекосхідної тайги, котрий лишив нам хвилюючий образ свого друга Дерсу Узала, Пришвін, справжній поет російської природи...

Людиною такого складу уявляється мені... Павло Ловецький, ветеринарний лікар за фахом і натхненний природолюб за життєвим покликанням, — так писав Олександр Гончар у рецензії на книгу нашого земляка «Крізь марева степів».

Народився Павло Тодосович на Дніпрі, в селі Кучезолівці, працював у вітчарських радгоспах Казахстану, Кубані, Тазрії.

Жадібний до знань, він закінчив Новочеркаський ветеринарно-зоотехнічний інститут і (одночасно) (1968), «Друг Куш» (1973), музичне училище (1931) та «Ой, лісики-бісики» (1974).

© ВОНИ З КІРОВОГРАДСЬКОЇ

Павло ЛОВЕЦЬКИЙ

біологічний факультет Радянського університету (1940).

Друкуватися почав з 1931 року. Окремими виданнями вийшли збірки оповідань: «На власні очі», «Перші стежки-доріжки» (1962), «Билиці з дивокраю» (1964), «Крізь марева степів» (1972), «Горікливуть у гості» (1972).

1971 року у «Веселці» вийшла книга вибраних творів «Билиці з дивокраю».

Павло Тодосович жив і працював у місті Мелітополі Запорізької області, де й помер у листопаді минулого року.

В. ЧАБАНЕНКО,
краєзнавець.

Володимир БОНДАРЕНКО

Привичаюся... Минає біль поволі,
Спогади розтанули в імлі.
Скільки ще доріг в моєї долі? —
Більше, ніж є їх на землі!
Це вони з неспокої тривожним
В душу уливаються мою...
Ні, до болю заикнути не можна —
Просто я терплячим стаю.

ЗІЗНАННЯ

О. І. ВЕРСАЛЮ

Любий вчителю! Математики
До пуття я ніколи не знав,
Комахою, агрулою в потоку,
Серед формул себе почував.
Але совість юнацька чиста —
Зрозумів, не без впливу двійки:
Можна всі поділити числа,
Лише нуль поділити ніяк.
Математик поганим з поета
А любові на всіх стає:
У чисельнику — люди планети,
У знаменнику — серце моє.

Самодіяльний народний хор «Веселка» Будинку культури Олександрійського електромеханічного заводу здобув популярність серед робітників. У репертуарі художнього колективу — народні українські й російські пісні, сучасні твори радянських композиторів, музичні співанки.

Оці веселі дітвора, учасники «Веселки», — часті гості трудівників багатьох підприємств шахтарського міста, хліборобів району.

Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

Книжки наших земляків Кроки до дітей

дошкільній Софії Караффи-Корбут.

Легкі, теплі, насичені, вірші Євгена Железнякова ведуть своїх читачів переважно стежками природи. Автор, вибравши вдатний північний, крокує поруч малюка і відкриває перед ним непересічні горизонти. Скільки вітх малому читачеві!

Поет ніжною барою слова зачудовано торкається весни, і в ній бринить не тільки спів жайвора, а й «перший гуркіт тракторів для колгоспників для лавів». Переймаючи естафету, що своєрідно подорож продовжує пірнень, який

По колгоспній ниві ходить
Та джужкає колоса копити,
— Гарні, гарні пісеньки!
В мене колос у руці.
Золоті, пахли зерниці —
Ніби сонечка краплини.

Та, мабуть, отой наш хлопчик, Славко, задав би «дяді Євгену» хоч кілька «своєх» запитань. І серед них, очевидно, були б: «А що роблять із зерняток? Печуть хліб? Я

люблю свіжий, смачний хліб... А бублики — це теж хліб? І печиво?».

Поки поет відповідає хлоп'яті, нам із щирим схваленням слід зазначити: Євген Железняков успішно долає відому вікову розбіжність. Він не тільки вміє сам придумувати до всього очима малюка, а й, розуміючи дитячу психологію, спонукає дошкільнят судити про речі і явища трошки доросліше. Автор не просто збуджує дитячу цікавість, він, овіваючи малюка настільки цікавими картинками, захоплює його увагу ненав'язливо, прозора образністю поетичних рядків. Євген Железняков здатний поглибити реальні деталі, які тільки в дитячому сприйнятті асоціюються до незвичайних, ніби вперше бачених, картин:

Білий гуси та й на став,
Та й на став.
Мимо скошених отав,
Та й отав.
Мимо копалин-криниць,
Кучерявої вербиці
По росі легли сліди —
До води та й до води.

Підкажіть малюкам мелодію — просту, легку, і вийде гарна пісенька. Влучна рима, велика кількість голосних — це, безперечно, сподобатиметься малечі.

Проникнувши за табуванням гусей далі, вчитуючись у малюнок осені та добираючись до білосніжної зими, ми не будемо. Це зроблять самі малюки, а такі допитливі з них, як наш герой Славко, ще й висунуть перед поетом безліч своїх «чому?».

Перша книжка. Безумовно, автор прагнув до більшого. Йому вдалося уникнути дидактики, примітивізму повчань, сухості в гарній збірці. З досвідом приходить майстерність, а за нею — зміла гра словом, переливи барв фантазії, казкові прийоми, гіперболізація. Малюки адже будуть за ширше використання художньої палітри сюжетних ходів, розширення тематики.

Тож побажаємо Євгенові Железнякову ще більшого творчого неспокою на благодатній і відповідальній ниві дитячої поезії.

А. НЕЧИТАЙЛО.

ОЛІМПІАДА ВІДКРИТА

Вранці 17 липня Монреаль прокинувся знаменитим на весь світ. На перших сторінках газет, що приходять у прес-центр «Олімпіади-76» з десятків країн, панують три слова: «Монреаль: відкривається Олімпіада!». Цей подій присвячений був і всі ранкові передачі телебачення і радіо.

Відкриття Олімпіади відбулося 22 години за московським часом. Тут це був розпал дня. Додамо, і святкового дня. Саме так — прапорами, транспарантами багата мозаїка, міддю духових оркестрів — зустріли Монреаль церемонію відкриття XXI Олімпійських ігор. Із години монреальського часу, звук фанфар за грацією став сигналом до урочистого маршу делегацій, який, як завжди, відкрили представники батьківщини Олімпійських ігор — Греції. Кожну делегацію трибуни зустрічають громом оплесків.

Коли велика частина зеленого поля була зайнята струнами ряданих олімпійців, настав черга посланців Радянського Союзу.

Радянська команда — одна з найбільших на нинішній Олімпіаді. В її складі — кращі з кращих спортсменів країни. Серед них — люди найвідоміших професій, представники всіх союзних республік, жителі різних міст і сіл нашої країни. Олімпійці — цвіт радянського спорту, старт їхніх рекордів і перемог — в масовості і доступності спорту для мільйонів людей в нашій країні. Радянська держава, партія виявляють величезну, повсякденну турботу про розвиток фізкультурно-спортивного руху, в рядях якого налічується сьогодні понад 50 мільйонів чоловік.

Олімпійський рух, в якому наша країна бере участь вже 25 років, для нас — одна з можливостей втілення в життя принципів мирного співіснування держав з різним суспільним і політичним ладом.

Радянські спортсмени — визнані фаворити Олімпіади. З шести попередніх літніх ігор, в яких виступали атлети СРСР, вони на чотирьох перемогали в командному заліку, один раз поділяли першість з спортсменами США і лише раз поступалися першим, зайнявши друге місце. Чотири роки тому в Мюнхені наші олімпійці встановили своєрідний рекорд, завоювавши 50 золотих медалей. Таке не вдавалося жодній команді за всю історію сучасних Олімпіад.

Важко описати ентузіазм трибун, з яких була зустрінуто на полі стадіону колона господарів ігор, і гості, і жителі країни «жовтого листа» аплодували не тільки спортсменам, а й організаторам XXI Олімпіади. Адаже період на її «небосхилі» збиралися такі темні хмари, що проведення Олімпіади в строки, визначені МОК, ставалося під сумніви. Цю несприятливу «погоду» над Монреалем створювали і інфляція, яка дедалі збільшується на Заході і яка надмірно роздула початковий кошторис витрат, і міхалізація підприємств, і трудові конфлікти, які часто виникали на будівництві олімпійських об'єктів.

Парад завершено. До олімпійців звертається з привітанням президент Міжнародного олімпійського комітету лорд Кілані. Потім до мікрофона підходить англійська королева Єлизавета II, яка формально є главою канадської держави, і оголошує XXI літні Олімпійські ігри відкритими. Величезний хор у супроводі оркестру виконує олімпійський гімн, а на флагштоку поволі піднімається олімпійський прапор.

На грім гарматного салюту на біговій доріжці з'являються... джужкає факел несути олімпійці, перше за 80-річну історію літніх олімпіад представники «сильності» і «красоти» статей поділили честь запалити олімпійський вогонь.

Факел несут п'ятнадцятирічний Стефан Прифонтен з Монреалю і шістнадцятирічна Сандра Хендерсон з Торонто. Ці спортсмени представляють дві канадські провінції, які є господарями Олімпіади. С. Хендерсон — студентка коледжу у Торонто. Улюблений вид спорту — гімнастика. С. Прифонтен — також студент коледжу, захоплюється легкою атлетикою.

Минають лічені секунди, і в опалений час спалахує вогонь XXI Олімпіади. Піднятий спеціальним пристроєм на 50-метрову висоту, він сяєтиме на чолі для спортсменів усіх 19 олімпійських діл. Олімпіаду відкрито!

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Приходь учитися!

**Запрошують
інститутами,
технікуми,
училищами**

Миколаївське міське професійно- технічне училище № 15

оголошує
прийом учнів
НА 1976—1977
НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує:
на базі 8 класів — май-
стрів-виноградарів, май-
стрів-питомниководів.
Приймаються юнаки й
дівчата не молодші 15 ро-
ків.

Строк навчання 1 рік.
На базі 10 класів: май-
стрів-садоводів.
Приймаються юнаки та
дівчата не молодші 17 ро-
ків.

Строк навчання 1 рік.
Зарховані до училища
забезпечуються гурто-
житком, стипендією та
підручниками.

Встигаючи на «відмінно»
отримують підвищену сти-
пендію на 25 процентів.

В період проходження
виробничої практики всі
учні одержують 33 про-
центи від заробленої суми.

При училищі працюють
9—10 класів вечірньої за-
гальноосвітньої школи.

Початок занять 1 верес-
ня 1976 року.

Зарховання до учили-
ща проводиться без вступ-
них екзаменів по пред-
ставленню таких документів:
заява на ім'я директора,
документ про освіту, сві-
доцтво про народження
або паспорт, медична до-
відка (форма № 286), три
фотокартки 3×4 см, до-
відка з місця проживання.
Документи можна виси-
лати поштою та пред-
ставляти особисто.

Адреса училища: УРСР,
Миколаївська область,
Жовтневий район, сел. Во-
скресенськ, МПТУ-15.
Приймальна комісія.

Іхати: автобусом Мико-
лаїв — Воскресенськ (з
м. Миколаєва), поїздом до
станції Гороховка Оде-
сько-Кишинівської залі-
зниці.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському м'ясокомбінаті

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує робіт-
ників для м'ясної про-
мисловості. Строк на-
вчання — один рік.

Училище приймає юна-
ків віком від 17,5 року і
старших, дівчат — віком
від 15,5 року і старших з
освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечуються
стипендією в розмірі 18
карбованців та квартир-
ними — 3 карбованців на
місяць, триразовим без-
платним харчуванням,
спеодягом та формен-
ним одягом.

Під час виробничої
практики одержують
грошову винагороду
(третина від заробленої
суми).

При училищі є вечірня
середня школа робітни-
чої молоді.

Училище гуртожитком
не забезпечує, а розмі-
щує учнів на приватних
квартирах.

Вступники повинні по-
дати заяву на ім'я ди-
ректора, автобіографію,
документи про освіту
та народження, довідку
про стан здоров'я, 6 фо-
токарток (3×4 см), до-
відку з місця проживан-
ня, характеристику.

Адреса училища: м. Кі-
ровоград, Обознівська
шосе, м'ясокомбінат,
іхати автобусами № 10,
№ 34.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище № 36

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

До училища приймають (без вступ-
них екзаменів) юнаків і дівчат віком
від 15 до 23 років, які мають освіту за
8, 9, 10 класів, а також звільнених у за-
пас із лав Радянської Армії і Військово-
Морського Флоту.

Заклад готує:
машиністів баштових кранів;
електрогазоварників,
арматурників-електрозварників,
мулярів (будівельних) — строк на-
вчання 2 роки,
мулярів,
штукатурів — строк навчання 1 рік.

Після закінчення училища учням на-
дають оплачувану відпустку.
Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я ди-
ректора, свідоцтво про освіту, паспорт
або свідоцтво про народження, харак-
теристику зі школи, довідку з місця
проживання, вісім фотокарток розмі-
ром 3×4 см.

Час навчання в училищі зарховує-
ться в загальний стаж. Учні забезпечу-

ють спеодягом, безплатним харчуван-
ням, інгородніх — гуртожитком.

Під час виробничої практики зароби-
ток учнів становить від 20 до 30 кар-
бованців на місяць. Після закінчення
закладу осіб, які бажають навчатися
далі, направляють у технікуми та інста-
тути.

Училище має навчальні кабінети і ла-
бораторії, клуб. Бажаючи можуть бра-
ти участь у гуртках художньої само-
діяльності, технічної творчості, у спор-
тивних секціях. В училищі є філіал вечір-
ньої школи СПРМ. Учням, котрим спов-
нилося 16 років, видають паспорти. Уч-
ням з інших областей оплачують проїзд
до училища.

Адреса: м. Кривий Ріг-68 (Ігульськ),
вул. Свердлова, 10, МПТУ № 36.

З м. Кривого Ріга (площа Визволен-
ня) іхати автобусами №№ 3 і 4 до ву-
лиці «Перехрестя». Телефон: 22-22-26,
22-21-46, 2-28-17-56.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське технічне училище № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на спеціальності:
кравець верхнього чо-
ловічого, жіночого й ди-
тячого одягу (строк на-
вчання — 2 роки),
швачка - мотористка (1
рік),
пошивник взуття (1—2
роки),
в'язальниця панчішно-
шкарпеткового вироб-
ництва (1—2 роки),
закрійник верхнього
одягу (3 роки),
кравець легкого плаття
(1 рік).

До училища приймають
юнаків і дівчат віком 14,5
— 20 років з освітою 8—
10 класів.
Прийнятим із серед-
ньою освітою виплачують
стипендію в розмірі 30
карбованців, а відмінни-
ки навчання одержують
37 карбованців 50 копій-
ок на місяць.
Під час проходження
виробничої практики про-
водиться деплата до сти-
пендії в розмірі 33 про-
центи від заробленої су-
ми.
Прийняті з восьми-
класною освітою стипендії не
одержують, їх забезпечу-

ють обмундируванням і
триразовим харчуванням,
під час проходження ви-
робничої практики вони
одержують 33 проценти
заробленої суми.

Зарховані з восьми-
класною освітою обо-
в'язково відвідують ве-
чірню школу робітничої
молоді.

На навчання строком 1
— 2 роки (освіта 8—10
класів), для роботи після
закінчення училища на Кі-
ровоградській швейній
фабриці та інших підпри-
ємствах швейного об'єд-
нання «Україна», панчіш-

но - шкарпеткової та
швейно - галантерейної
фабриках, взуттєвої фаб-
риці, Дніпропетровській
швейній фабриці прийма-
ють міську й сільську мо-
лодь без направлень або
з направленнями цих під-
приємств; на навчання
строком два роки для
роботи після закінчення
училища в райпобуткомбі-
натах, міськпобутком-
бінатах і фабриках «Інд-
пошиття» області — місь-
ку й сільську молоді з
направленнями керівників
цих підприємств.

Училище гуртожитком
не забезпечує.
Початок занять з 1 ве-
ресня.

Вступники подають зая-
ву на ім'я директора, на-
правлення рай(міськ)по-
буткомбінату, фабрики,
атестат (свідоцтво) про
закінчення школи, довід-
ку з місця проживання,
характеристику зі школи
(роботи), 4 фотокартки
(3×4 см), медичну довід-
ку (форма № 286).

По прибутті до учили-
ща вступники пред'явля-
ють свідоцтво про на-
родження або паспорт.

Приймання документів
— з 1 червня по 30 серп-
ня.

Адреса: м. Кіровоград,
вул. Гоголя, 79.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградська середня загальноосвітня трудова політехнічна школа-інтернат № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

ДО 1, 2, 3, 7, 9, 10 КЛАСІВ.

Школа працює за кабінетною системою, має 24
добре обладнаних кабінети, спортивний зал і стадіон.
Учні, що закінчують 10 класів, дістають одну зі
спеціальностей: тракториста, токаря, штукатура-ма-
ляра, кулінара, столяра-верстатника.

У деяких випадках батьки користуються пільгами
в оплаті за утримання дітей у школі.
Адреса: м. Кіровоград, вул. Криволенка, 4.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське ІТУ обласного побутуправління

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

для підготовки кваліфікованих робітників таких про-
фесій:

закрійник чоловічого, жіночого й дитячого верхнього
одягу і суміжна професія — закрійник жіночих платтів
та чоловічих сорочок;

закрійник жіночих платтів та чоловічих сорочок;

перукар ширького профілю і суміжна професія —
приймальник широкого профілю, що очолюватиме ро-
боту комплексних приймальних пунктів;

в'язальниця по виготовленню і ремонту чоловічих,
жіночих і дитячих трикотажних виробів.

В училищі готують робітників таких спеціальностей
(строк навчання — 2 роки):

кравець чоловічого, жіночого й дитячого верхнього
одягу і суміжна професія — художнє шуккування тка-
нини;

фотограф;

годинникар-гравер;

заготовщик-пошивник по індивідуальному шиттю та
ремонт взуття і суміжна професія — майстер по ре-
монту чемоданів і сумок.

На навчання приймають осіб віком від 16 до 35 років
з освітою за 8—10 класів.

Учні одержують стипендію в розмірі 20 карбованців
на місяць, а інгородні — ще й квартирні.

Вступники подають на ім'я директора училища заяву,
направлення місцевого побутового комбінату із зазна-
ченням вибраної професії, автобіографію, характе-
ристику, свідоцтво про народження (оригінал), документ
про освіту, довідки з місця проживання і про склад
сім'ї, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки
(3×4 см).

Приймання документів — до 25 серпня.

Початок навчання з 1 вересня.

Адреса училища: 316017, м. Кіровоград, 13, пров. Е-
ляковисівський, 2. Телефон 3-20-17.

ДИРЕКЦІЯ.

Капітанівське міське професійно-технічне училище № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує для цукрової промисловості квалі-
фікованих робітників таких спеціальностей:

складач дифузійних поків — електрозварник,
апаратник дифузії — столяр,
сатураторник-маляр,
апаратник випарювання — муляр,
апаратник варки цукру — слюсар,
оператор центрифуг — токарь по металу,
слюсар контрольно-вимірювальних приладів та
автоматики,
електромонтер.

Випускників направляють на роботу на цукрові
заводи.

На навчання без вступних екзаменів приймають
юнаків і дівчат віком не молодше 15 років, які закін-
чили 8, 9, 10 класів, шляхом конкурсного відбору за
світками, вказаними в документі про освіту.

До групи електрозварників та електромонтерів
приймають осіб віком від 16 років.

Учнів забезпечують триразовим харчуванням,
одягом, взуттям, комплектом постільної білизни, в пе-
ріод практики вони одержують 33 проценти зар-
обітку.

Гуртожитком у першу чергу забезпечують сиріт і
дітей інвалідів Великої Вітчизняної війни та праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі є вечірня середня школа.

Вступники подають на ім'я директора заяву, в
якій указують вибрану спеціальність.

До заяви слід додати: свідоцтво або атестат про
освіту, паспорт або (якщо не сповнилося 16 років)
свідоцтво про народження, характеристику зі школи
або з місця роботи, довідку з місця проживання із
зазначенням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я
(форма № 286), шість фотокарток розміром 3×4 сан-
тиметри.

Всі, хто вступає до училища, проходять співбесі-
ду з членами приймальної комісії, виклик на яку бу-
де надіслано письмово або дано вступникові особис-
то при подачі документів.

Приймання заяв — по 20 серпня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: смт Капітанівка Новомиргород-
ського району, МПТУ-10.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ г. Кіровоград.

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової горівалі.
м. Кіровоград, вул. Глінки 2